

Beste mensen, goedemiddag,

Het is zaterdag 28 oktober 2023 en we zijn op een verjaardagsfeest. Het is het feest van DansBrabant en van Park die allebei vieren dat ze 10 jaar bestaan. Vandaag vieren ze dat samen. Het feest begint om 16.00 uur en in de uitnodiging staat niet hoe laat het is afgelopen. We kunnen dus best lang blijven, denk ik.

Hoe leuk om samen je verjaardag te vieren, om samen een feestje te geven. Want zo zie je niet alleen je eigen vrienden, je ontmoet ook elkaars vrienden: je ziet hier bekenden en mensen die je nog niet kent. Hier zie je dansliefhebbers, mensen die houden van beeldende kunst en alles daartussen. Wat al deze mensen, jullie dus, gemeen hebben is dat ze geïnteresseerd zijn in de actuele ontwikkelingen in één van deze disciplines of in beide.

En hoe logisch om voor je feest dan kunstenaars uit te nodigen die deze disciplines door elkaar laten lopen, die eigenlijk alle disciplines door elkaar laten lopen. Choreografe Kristel van Issum, filmmaker Martin Kers en componist Han Stubbe, samen maakten ze Catalog of Shadows II, een verzameling levensgrote vrouwenportretten, allen belichaamd door actrice Ulrika Kinn Svensson.

Mijn praatje bij deze opening van Catalog of Shadows heb ik een titel gegeven. Het zijn woorden van Kristel. Best kenmerkend. De titel is als volgt:

ALS JE EEN RESULTAAT TOONT IS ER TOCH EEN SOORT BEGRENZING, DAN VERLIES JE OOK IETS.

Kristel, Martin, Han en Ulrika. Het is niet de eerste keer dat ze samen werken. Dat deden ze al eerder. Bij T.r.a.s.h. het baanbrekende en roemruchte Tilburgse gezelschap dat de wereld over ging en waar Kristel twintig jaar lang artistiek leider van was. Met Martin maakte Kristel verschillende korte films. Kijk maar eens op zijn website. Han maakte muziek bij een aantal van Kristels voorstellingen en stond daarin live op het toneel. En Ulrika was er al in het begin van de T.r.a.s.h.-jaren, een blikvanger, net als alle danseressen van T.r.a.s.h. In 2018 maakten Kristel, Martin, Han en Ulrika Catalog of Shadows 1. Ook 7 vrouwenportretten.

En nu dan Catalog of Shadows II waar ze twee jaar lang aan schaaften. Kun je je voorstellen? Twee jaar, dat is 1/5 van de tijd dat DansBrabant en Park bestaan. Je zou denken dat er in twee jaar een heel precies kunstwerk ontstaat en dat is ook zo. Maar er is nog iets. Een paradox misschien wel, en dat is waaraan ik vandaag wat extra aandacht wil geven.

Kristel, Martin, Han en Ulrika, obsessieve vakidioten zijn het, Kristel voorop. Totaal bewust van alles wat hiervoor gemaakt is, een historisch bewustzijn van heb ik jou daar. Met als vurige wens dat anderen een net zo groot bewegings-, beeld- en geluidsbesef hebben als zij. En tegelijkertijd hongerig en open naar hoe de actualiteit - een wereld van schrikbarende snelheid, ongemak, agressie en soms verzoening - van invloed is op ieders artistieke verhaal. Met Kristel heb ik de afgelopen jaren het meest

gesproken. Als ik haar als aanstichter noem van het vuur van precisie en perfectie komt het daardoor. Maar ze kunnen er alle vier wat van.

Twee jaar schaven aan een werk. Kun je je voorstellen? Databanken van beeld, beweging, stemmen en geluid werden aangelegd, er werd geëxperimenteerd met oortjes, met koren, met plexiglasplaten als stemvormer, er werd gemonteerd, geschoven met voorgrond en achtergrond, er werd gejamd vanuit ieders discipline, in jamsessies gereageerd op wat er al was, computers werden aan elkaar geschakeld, er werd getimelapst, er ontstonden selecties, die werden bewerkt, modulaire frequentie-principes werden toegepast en ook de muziek werd voortdurend herschreven... De makers kunnen je er tot in detail over vertellen. Ze zijn hier vandaag, dus grijp je kans.

Zomer 2022 ging *Catalog of Shadows* in première tijdens Theaterfestival Boulevard. De makers waren niet tevreden en besloten nog weer verder te werken. 'Het is een beetje uit de hang gelopen' zegt Kristel, 'qua tijd, qua middelen, qua alles eigenlijk...'. Het is een klein doorkijkje naar Kristels behoefte om in beweging te blijven, om keuzes te blijven overwegen, om geen enkele mogelijkheid uit te sluiten, of gevangen te worden in iets wat als waarheid gepresenteerd zou kunnen worden. Nieuwsgierig en grenzeloos, uit lijfsbehoud, in ieder geval als kunstenaar.

Ulrika zegt: "In *Catalog II* stond vooral de gelijkwaardige samenwerking tussen de disciplines centraal. De karakters en teksten zagen we als materiaal dat in dienst stond van muziek en beeld."

Catalog of Shadows II is multimediaal, een wonder van technologie. Sommige beelden zijn monochroom of met korrel. Het gaat over sferen, kleuren, natuurtinten, interieurfoto's, lettertypes, andere kunstwerken, bladgoud, neon, verschillende soorten textiel, de textuur van stof, meerlagigheid, fragmentatie, samenhang, emotionele software, een blik, een oogopslag, kleine gebaren, het grote gebaar, enz....

En dan nu die paradox. Al deze precisie en dit gebundelde perfectionisme komt voort uit artistiek onderzoek, leidt naar de uitkomst van een zoektocht en is juist niet gericht op een resultaat van precisie en perfectionisme. Er is niet gemaakt om te maken. Er is onderzocht om te ontdekken. En dat is wat hier gedeeld wordt. Dat is de ruimte die kunstenaars nodig hebben. Het gaat om het delen en laten zien van een manier van werken, niet zozeer om het resultaat maar om de methodiek. Wat deze makers ons willen geven is een mogelijkheid om dwingende logica te doorbreken zonder in chaos te verzanden. Enerzijds heel gecontroleerd in alles wat Ulrika doet, anderzijds random, door de methodes die zijn gebruikt. Het toeval speelt een grote rol.

Uit Kristels aantekeningen:

"Doordat we zo methodisch gewerkt hebben en zoveel niet gebruikt ook. Maar al die tussenstappen blijven wel merkbaar. In die zin dat je niks zomaar ziet. Maar hoe het uiteindelijk samenkomt, is dan ontstaan op één moment van improvisatie. Eén moment van

inspiratie en dat is eigenlijk een soort van random gegeven want er had ook iets anders uit kunnen ontstaan'.

Voelen jullie hem? Als je een resultaat toont is er toch een soort begrenzing, dan verlies je ook iets. Met deze woorden van Kristel voel ik me aangemoedigd om Catalog of Shadows te zien als een uitnodiging om open te blijven voor verandering. Een uitnodiging om open te staan voor de rijkdom van de ervaring en geen deuren te sluiten met een opvatting, mening of oordeel. Een uitnodiging om onbevangen te blijven en niks te verliezen...

Heleen Volman